

дження законодавства з умов праці, що дозволить Україні приєднатися до важливих міжнародних угод. Так наша економіка отримає додатковий стимул до інвестування у покращення умов праці і в людський капітал.

Список літератури

1. *Грیشнова О. А.* Людський капітал: формування в системі освіти і професійної підготовки. — К.: Т-во «Знання», КОО, 2001. — 254 с.
3. *Шевчук Л. Т.* Втрати людського капіталу в Україні: понятійно-категорійний апарат і концептуальні положення/ Л. Т. Шевчук // Соціально-економічні дослідження в перехідний період. — Львів: ІРД НАН України. — 2007. — Вип. 3 (65). — С. 9—27.

УДК 336.225 (477)

Є. Ю. Данилюк,

к.е.н., старший викладач кафедри
банківської справи,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ФІСКАЛЬНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Комплекс податкових відносин є провідним при формуванні та забезпеченні фінансової стабільності, створенні умов для відновлення виробництва, поживленні економічних процесів в економіці держави, але він виявився слабкопрогнозованим та нестабільним. В країні тривають процеси тінізації економіки, грошові потоки є непрозорими, поза банківською сферою обертаються значні кошти.

Проблеми фіскальної сфери умовно поділяються на дві категорії:

- проблеми, які вирішуються покращенням внутрішнього менеджменту;
- проблеми, які потребують удосконалення прийомів, направлених на процеси оподаткування.

Саме в таких умовах виникло поняття «фіскальне адміністрування в Україні» та почало розповсюджуватись в контексті вирі-

шення раніше згаданих проблем органів оподаткування та виконання фіскальної складової забезпечення діяльності держави. Аналіз фіскального адміністрування в Україні показує, що згадана тематика порушувалась багатьма провідними податківцями.

Універсальні принципи управління, розроблені А. Файолем і М. Месконом [1, с. 68], які є актуальними і сьогодні, виходячи із системного аналізу, можна використати для визначення принципів фіскального адміністрування. Отже, відносимо до них наступні:

- 1) принцип системності;
- 2) принцип первісної цілі;
- 3) принцип ієрархії;
- 4) принцип економічності;
- 5) принцип врахування ризиків;
- 6) принцип розвитку.

Ми поділяємо думку науковців [2, с. 18], які стверджують, що загалом до фіскального управління слід відносити сукупність методів, прийомів і засобів інформаційного забезпечення, за допомогою яких органи влади надають функціонуванню фіскального механізму заданий законом напрям і координують фіскальні дії при суттєвих змінах в економіці та політиці.

Фіскальне адміністрування — це управління людьми й подіями у сфері оподаткування через ієрархічно структуровані рішення представницьких політичних органів і дії виконавчо-владних установ» [3].

Відзначимо, що до системи фіскального адміністрування відноситься реалізацію урядом своїх функцій за рахунок податків. Тобто логічно ґрунтуючись на понятті «фіск», можливо вийти за рамки безпосереднього управління процесом справляння податків. На категоріальному рівні фіскальне адміністрування пояснюється з трьох позицій одночасно: як політику, науку та мистецтво. При цьому фіскальне адміністрування як політика вбачається у діях владних та управлінських структур, за допомогою яких наявні фінансові ресурси в певних пропорціях розподіляються між приватним і публічним секторами економіки, між державою і населенням, а уряд за рахунок податків реалізує свої функції; наука — у формулюванні принципів ефективного управління податковою системою та її оцінці за певними критеріями; мистецтво — у забезпеченні проведення управлінських та політичних рішень щодо функціонування податкової системи.

Список літератури

1. Мескон М. Х. Основы менеджмента / Мескон М.Х., Альберт М., Хедоури Ф. — М.: Дело, 1997. — 704 с.
2. Крисоватий А. І. Податковий менеджмент : [навч. посібник] / А. І. Крисоватий, А. Я. Кізіма. — Тернопіль : Карт-бланш, 2004. — 304 с.
3. Андрущенко В. Л. Фіскальне адміністрування як наука і мистецтво / В.Л.Андрущенко // Фінанси України. — 2003. — № 6. — С. 27—35.

УДК 336.764.2

Н. В. Дегтярева,

к.э.н., доцент кафедры финансовых рынков,
ГВУЗ «Киевский национальный экономический
университет имени Вадима Гетьмана»,

Е. А. Наумова,

к.ю.н., доцент, заведующая кафедрой
предпринимательского права,
Одинцовский гуманитарный институт

РЫНОК ПРОИЗВОДНЫХ ФИНАНСОВЫХ ИНСТРУМЕНТОВ: ПРАВОВЫЕ АСПЕКТЫ ИННОВА- ЦИОННОГО РАЗВИТИЯ В РОССИИ И В УКРАИНЕ

Современный мировой финансовый рынок характеризуется качественными изменениями, которые, прежде всего, связаны с внедрением новых технологий и финансовыми инновациями. Интеграция финансовых рынков стран бывшего СССР в мировое экономическое пространство требует совершенствование используемых финансовых инструментов. Как Россия, так и Украина находятся на пути развития рынка производных финансовых инструментов, поэтому целесообразно рассмотреть актуальные проблемы его становления и развития.

Теоретические и методологические основы использования производных финансовых инструментов отражено в трудах известных западных экономистов Дж. Кейнса, Дж. Хикса, Н. Калдора, Ф. Блэка, М. Скоулза, Р. Колба, Ф.Шварца, Дж.Маршалла и других. Среди российских и украинских ученых можно назвать работы А. Буренина, В. Галанова, О. Кандинской, А. Фельдмана, А. Кавкина, Л. Примостки, О. Сохацкой, Б. Рубцова и других.